

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobci: a) Ing. L. P.
b) Ing. P. P.
oba bytem X
oba zastoupeni Mgr. Jiřím Mašlejem, advokátem
sídlem Říční 456/10, 118 00 Praha 1

proti
žalovanému: Městský úřad Horažďovice
sídlem Mírové náměstí 1, 341 01 Horažďovice

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: Město Nalžovské Hory
sídlem Stříbrné Hory 104, 341 01 Nalžovské hory

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobců ze dne 28. 11. 2022 o nařízení exekuce příkazu žalovaného ze dne 15. 6. 2021, č. j. MH/08638/2021

takto:

- I. Žaloba žalobkyně a) se zamítá.
- II. Žaloba žalobce b) se zamítá.
- III. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobami na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu § 79 a násl. s. ř. s. se žalobci u soudu domáhali ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobců ze dne 28. 11. 2022 o nařízení exekuce příkazu žalovaného ze dne 15. 6. 2021, č. j. MH/08638/2021 (dále jen „Příkaz“).
2. Ve věci nebylo sporu o tom, že žalovaný uložil podle § 110 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, osobě zúčastněné na řízení (dále jen „Povinný“) Příkazem, aby neprodleně po získání potřebných povolení k výstavbě oplocení, nejpozději však do dne 15. 7. 2022, provedla zabezpečení ochranného pásma vodního zdroje - vodovodu Ústaleč (dále jen „Vodní zdroj“) v souladu s technickým opatřením stanoveným v rozhodnutí Okresního národního výboru v Klatovech, odboru lesního a vodního hospodářství, č. j. VLHZ 673/34-55, spočívající v provedení oplocení minimálně v takovém rozsahu, aby zabezpečená plocha v okolí vrtu byla čtverec o výměře 40 x 40 m. Nesporné též bylo, že ač povinný Příkazem uložené povinnosti nesplnil, žalovaný nevydal exekuční příkaz k výkonu vykonatelného Příkazu.
3. Mezi účastníky nebylo též sporu o tom, že žalobci jsou spoluvlastníky pozemku parc. č. Xa v k. ú. X (dále jen „Pozemek žalobců“), do něhož zasahuje ochranné pásmo Vodního zdroje (viz závěr první strany vyjádření žalovaného k žalobám).

II.

Žaloby a další podání žalobců

4. Žalobci tvrdili, že žalovaného jako osoby oprávněné z exekučního titulu svým podnětem k nařízení exekuce Příkazu ze dne 28. 11. 2022 (dále též jen „Podnět“) podle s § 105 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 110 písm. b) správního řádu požádali o nařízení exekuce Příkazu, že žalovaný o této jejich žádosti dosud nerozhodl a že se žalobci podáním ze dne 27. 6. 2023 neúspěšně domáhali u Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen „Krajský úřad“) uplatnění opatření proti takové nečinnosti žalovaného. Podle žalobců měl žalovaný v souladu s § 37 odst. 1 správního řádu jejich Podnět posoudit jako exekuční návrh dle § 105 odst. 1 písm. b) správního řádu (viz body 6, 21, 22, 40, 44 až 46, 47 a 50 žalob a body 11 a 12 upřesnění žalob reagující na výzvu soudu ze dne 20. 12. 2023, č. j. 57 A 88/2023-37).
5. Žalobci konkrétně uvedli, že žalovaný na Podnět reagoval odpovědí ze dne 8. 3. 2023, č. j. MH/16512/2022, kde uvedl, že Podnětu nelze vyhovět, neboť Příkaz měl být zkonsumován žádostí o změnu ochranného pásma I. stupně pro Vodní zdroj. Krajský úřad žalobcům odpovědí ze dne 1. 8. 2023, č. j. PK-ŽP/11913/23, sdělil, že Povinný povinnosti z Příkazu nesplnil, že lhůta k plnění stanovená Příkazem nebyla platně prodloužena a přikázal nečinnému žalovanému učinit potřebná opatření k prověření závadného stavu a k odstranění vadných následků. Krajský úřad posoudil věc podle § 105 odst. 1 písm. a) a § 110 písm. a) správního řádu, které vylučují použití § 80 odst. 2 správního řádu o ochraně před nečinností, a proto nepřijal žádné opatření proti nečinnosti žalovaného.
6. Žalobci ve svých žalobách dále s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 1. 3. 2017, č. j. 22 A 86/2015-68, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. 20 Cdo 882/2020, ze dne 13. 12. 2017, sp. zn. 20 Cdo 1639/2017, ze dne 29. 1. 2020, sp. zn. 20 Cdo 3956/2019, a usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 9. 2023, č. j. 16 A

24/2023-47, k ochraně svého subjektivního práva uvedli, že se jich jako uživatelů Vodního zdroje a vlastníků Pozemku žalobců výkon Příkazu přímo dotýká.

7. Žalobci navrhli, aby soud uložil žalovanému povinnost ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozsudku vydat rozhodnutí v řízení o žádosti žalobců ze dne 28. 11. 2022 k nařízení exekuce dle § 105 odst. 1 písm. b) správního řádu ve vztahu k Příkazu vůči Povinnému (viz bod 13 podání žalobců ze dne 8. 1. 2024).

III.

Vyjádření žalovaného k žalobám

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobám popřel svou nečinnost a uvedl, že žalobci aktivně brání vydání povolení na vybudování nového oplocení vodního zdroje a že pozemek nabyli v době, kdy byl již zatížen ochrannými pásmy Vodního zdroje. Žalovaný namítl, že žalobci nebyli účastníky řízení ve věci Příkazu, a proto nejsou aktivně legitimováni k podání správní žaloby. K aktuálnímu stavu žalovaný uvedl, že z moci úřední nařídil obnovu řízení ve věci Příkazu, zamýšlí v obnoveném řízení zrušit povinnost uloženou Příkazem a odložit účinnost Příkazu a vede řízení o jiném vyznačení ochranného pásma v terénu.

IV.

Rozhodnutí bez nařízení jednání

9. Vzhledem k tomu, že žalovaný ve lhůtě mu k tomu soudem poskytnuté výzvou ze dne 20. 12. 2023, č. j. 57 A 88/2023-35, nevyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalobci s tímto postupem vyslovili výslovný souhlas v podání ze dne 8. 1. 2024, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.

V.

Posouzení věci soudem

10. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
11. Podle § 105 odst. 1 správního řádu uplatňuje exekuční titul u exekučního správního orgánu a) správní orgán, který vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo který schválil smír, nebo b) osoba oprávněná z exekučního titulu.
12. § 110 správního řádu stanoví, že exekuční správní orgán nařídí exekuci vydáním exekučního příkazu a) z moci úřední, jestliže je příslušným exekučním správním orgánem; přitom neplatí lhůta uvedená v § 80 odst. 2, b) na žádost osoby oprávněné z exekučního titulu, nebo c) na žádost správního orgánu podle § 107 odst. 2.
13. Z uvedené právní úpravy vyplývá, že osoba oprávněná z exekučního titulu může podat exekučnímu správnímu orgánu *žádost* o nařízení exekuce exekučního titulu vydáním exekučního příkazu.
14. Pro exekuci na nepeněžitá plnění se použijí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení hlav I až X druhé části správního řádu (srov. § 118 odst. 1 správního řádu). Proto pro žádost o nařízení exekuce platí, že řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost došla exekučnímu správnímu orgánu (srov. § 44 odst. 1 správního řádu).
15. Správní řád pro vydání rozhodnutí o žádosti o nařízení exekuce na nepeněžitá plnění stanoví lhůtu 60 dnů od zahájení řízení, jelikož pro posouzení žádosti může být nutné místní šetření

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ke zjištění, zda byla dobrovolně splněna povinnost stanovená exekučním titulem [srov. § 118 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu].

16. Žalobci tvrdili, že podali žádost o nařízení exekuce Příkazu podle § 110 písm. b) správního řádu žalovanému dne 28. 11. 2022. O tom, že žalovaný byl věcně i místně příslušný k vydání rozhodnutí ve věci exekuce Příkazu, nebylo pochyb (viz § 107 odst. 1 správního řádu). Z toho vyplývá, že žalovaný byl povinen, pokud by bylo řízení žádostí žalobců zahájeno dne 28. 11. 2022, vydat ve věci rozhodnutí o žádosti do 27. 1. 2023.
17. Jelikož žalobci podali žaloby dne 19. 12. 2023, nejsou jejich žaloby podle § 80 odst. 1 s. ř. s. opožděné, neboť ke dni podání žalob neuplynul jeden rok od uplynutí případné lhůty žalovaného k vydání rozhodnutí (dne 27. 1. 2023).
18. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Prostředkem, který procesní předpis platný pro řízení u žalovaného stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, je v projednávaném případě žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 věty druhé správního řádu. Výluka uvedená v § 110 písm. a) správního řádu se neuplatní, jelikož žalobci tvrdili, že je žalovaný nečinný v řízení o žádosti žalobců podle § 110 písm. b) správního řádu, nikoli v exekučním řízení zahajovaném z moci úřední podle § 110 písm. a) správního řádu.
19. Ze sdělení Krajského úřadu ze dne 2. 1. 2024, č. j. PK-ŽP/4/24, na čl. 44 soudního spisu vyplynulo, a mezi účastníky to nebylo sporné, že žalobci u Krajského úřadu marně podali žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného dne 27. 6. 2023 a že Krajský úřad odmítl opatření proti nečinnosti přijmout (viz odpověď Krajského úřadu ze dne 1. 8. 2023, č. j. PK-ŽP/11913/23). Žalobci tedy bezvýsledně vyčerпали prostředky ochrany proti nečinnosti žalovaného a jejich žaloby nejsou předčasné.
20. Procesní podmínky věcného projednání žalob tedy byly splněny.
21. Správní řád reguluje dva případy procesní aktivity osoby, která není správním orgánem, jež cílí k nařízení exekuce na nepeněžitá plnění. Zaprvé jde o případ, kdy osoba podá exekučnímu správnímu orgánu podnět, aby vydal exekuční příkaz z moci úřední [viz § 110 písm. a) ve spojení s § 42 správního řádu]. Zadruhé jde o případ, kdy osoba podá exekučnímu správnímu orgánu žádost na vydání exekučního příkazu [viz § 110 písm. b) správního řádu]. Jelikož se žalobci u soudu domáhali ochrany před nečinností žalovaného v řízení o jejich žádosti podle § 110 písm. b) správního řádu, šlo o druhý z popsaných případů. V tomto řízení musí správní orgán, jemuž je taková žádost podána, posuzovat, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro žádané vydání exekučního příkazu, zejména zda je orgánem věcně i místně příslušným k vydání exekučního příkazu, zda je dán exekuční titul, zda byla žádost podána osobou oprávněnou z exekučního titulu podle § 105 odst. 1 písm. b) správního řádu, zda (ne)byla povinnost uložená exekučním titulem splněna, zda neuplynula zákonem stanovená lhůta pro nařízení exekuce apod. Výsledkem tohoto hodnocení může být vydání rozhodnutí o postoupení věci, nebo rozhodnutí o zastavení řízení, zamítnutí žádosti či vydání exekučního příkazu.
22. Dostupná komentářová literatura k § 110 správního řádu se shoduje v tom, že doručením žádosti příslušnému exekučnímu správnímu orgánu je v souladu s obecnými ustanoveními o správním řízení zahájeno exekuční řízení, ale samotná exekuce je nařízena až vydáním

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

exekučního příkazu (viz KOPECKÝ, M., STAŠA, J., BALOUNOVÁ, J., MALAST, J., POUPEROVÁ, O., KOPECKÝ, P., ADAMUSOVÁ, Z. *Správní řád: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-1-10]. ASPI_ID KO500_p22004CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X, nebo PRŮCHA, P. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou. [Systém ASPI]. Nakladatelství Leges [cit. 2024-1-10]. ASPI_ID KO500l2004CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X).**

23. Panuje též shoda v tom, že náležitosti žádosti podle § 110 správního řádu se řídí obsahem § 45 odst. 1 správního řádu (viz PRŮCHA, P. *Správní řád s výkladovými poznámkami a vybranou judikaturou. [Systém ASPI]. Nakladatelství Leges [cit. 2024-1-10]. ASPI_ID KO500l2004CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X, nebo JEMELKA, Luboš, PONĎELÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 110 [Nařízení exekuce]. In: JEMELKA, Luboš, PONĎELÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. *Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 770–771, marg. č. 3, nebo RIGEL, Filip. § 110 [Nařízení exekuce]. In: POTĚŠIL, Lukáš, HEJČ, David, RIGEL, Filip, MAREK, David. *Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 599, marg. č. 5).***
24. Nečinnost je „objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů“ (srov. právní věta I již byl opatřen rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, publ. pod č. 2785/2013 Sb. NSS).
25. Z uvedených úvahových východisek soud vycházel při posouzení důvodnosti žalob žalobců.
26. Jedinou spornou otázkou bylo, zda je či není žalovaný nečinný v řízení o Podnětu žalobců, tzn. zda žalovanému ke dni rozhodnutí soudu marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí o Podnětu žalobců. Pro posouzení této otázky bylo rozhodující, zda žalobci Podnětem ze dne 28. 11. 2022 žalovaného požádali o nařízení exekuce podle § 110 písm. b) správního řádu, jak tvrdili žalobci.
27. Soud se tedy seznámil s obsahem Podnětu a zjistil následující.
28. Z listiny, založené ve správním spisu a přiložené k žalobě, ze dne 28. 11. 2022 soud zjistil, že jde o podání společnosti AGROMAP s. r. o., zastoupené advokátem Mgr. Jiřím Mašlejem. Podnět nevykazuje žádné údaje, které by vyvolávaly pochybnosti o tom, kdo jej učinil (srov. § 37 odst. 2 správního řádu). V úvodu Podnětu podatel konstatuje, že je podání činěno společností AGROMAP s. r. o. a touto společností je Podnět i podepsán. Speciální plná moc pro jednání za společnost AGROMAP s. r. o. při podání Podnětu je součástí správního spisu.
29. Soud konstatuje, že Podnět není podáním žalobců.
30. Žalovaný v odpovědi na Podnět ze dne 8. 3. 2023, č. j. MH/16512/2022, uvedl, že reaguje na podnět společnosti AGROMAP s. r. o., že tato společnost ani žalobci nebyli účastníky řízení ve věci Příkazu a že exekuci Příkazu z moci úřední nezahájí, protože byl zkonsumován žádostí o změnu ochranného pásma. Z odpovědi žalovaného je zřejmé, že za podatele Podnětu, na nějž odpovídá, považoval žalovaný společnost AGROMAP s. r. o. (viz text za slovem *Komu* v úvodu, rozdělovník v závěru i označení Sdělení jako *Podnět Agromap* v datové zprávě). Věcná správnost odůvodnění odpovědi žalovaného (nezahájení exekuce z moci úřední) není předmětem nynějšího soudního přezkumu.
31. Soud shrnuje, že žalobci Podnět nepodali. Podnět podala společnost AGROMAP s. r. o. Žalobci namítanou nečinnost žalovaného ve svých žalobách odůvodnili tím, že Podnětem žalovaného požádali o nařízení exekuce Příkazu. Toto skutkové žalobní tvrzení však neodpovídá obsahu Podnětu, který žalobci přiložili k žalobě a je součástí správního spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Žalobci žalovanému Podnět nepodali a nařízení exekuce Příkazu se Podnětem nedomáhali. Žalobci nejsou oprávněni domáhat se soudní ochrany proti nečinnosti v řízení, jehož nejsou účastníky. Žalobcům totiž nesvědčí žádné veřejné subjektivní právo na to, aby žalovaný včas rozhodl o žádosti třetí osoby (srov. § 2 ve spojení s § 79 odst. 1 s. ř. s.). Žalobci neprokázali, že by žalovaný měl vést řízení o Podnětu žalobců, což je jednou z podmínek pro vznik povinnosti žalovaného vydat v takovém řízení v zákonné lhůtě rozhodnutí. Žalovaný proto není v prodlení s vydáním rozhodnutí o (neexistující) žádosti žalobců ze dne 28. 11. 2022 o nařízení exekuce příkazu podle § 110 písm. b) správního řádu. Žaloby žalobců z tohoto důvodu shledal soud tedy nedůvodnými.

32. Obiter dictum soud uvádí, že i kdyby podatelem Podnětu byli žalobci a Podnět měl být posuzován podle svého obsahu, nemohl by soud dospět k závěru, že šlo o žádost o nařízení exekuce příkazu podle § 110 písm. b) správního řádu, o níž by byl povinen žalovaný v zákonné lhůtě rozhodnout.
33. Podle § 45 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 2 větou první správního řádu musí žádost obsahovat mj. údaj o tom, co žadatel žádá nebo čeho se domáhá. Nemá-li žádost takové náležitosti, pomůže správní orgán podle § 45 odst. 2 správního řádu žadateli nedostatky odstranit na místě nebo jej vyzve k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení přerušit.
34. Podnět byl opakovaně výslovně označen jako *Podnět k nařízení exekuce z moci úřední* (viz dvojí označení na str. 1 Podnětu). Označení Podnětu tedy vylučovalo jeho posouzení jako žádosti o nařízení exekuce podle § 110 písm. b) správního řádu. Na tom však nelze ustrnout, protože označení podání není rozhodující pro vyložení jeho obsahu. Podle § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu totiž platí, že podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
35. Skutečný obsah Podnětu byl však v naprosté shodě s jeho označením, neboť je v něm opakovaně uváděno, že jde o *podnět k nařízení exekuce z moci úřední*, a v jeho závěru je žádáno, aby byla společnost AGROMAP s. r. o., jako podatel Podnětu, vyzooměna o způsobu vyřízení Podnětu, konkrétně zda žalovaný *zahájil řízení z moci úřední* nebo *neshledal důvody k jeho zahájení*. Podnět byl sepsán advokátem, osobou znalou práva. Soud proto ve shodě se žalovaným uzavírá, že Podnět je podle svého skutečného obsahu podnětem k zahájení exekučního řízení z moci úřední podle § 110 písm. a) správního řádu. Podnět podle svého skutečného obsahu není žádostí o nařízení exekuce podle § 110 písm. b) správního řádu. O tomto posouzení nemohly vzniknout žádné pochybnosti, které by bylo třeba odstraňovat cestou § 45 odst. 2 správního řádu, protože Podnět neobsahoval absolutně žádné indicie, že by vůlí jeho podatele byla žádost o nařízení exekuce podle § 110 písm. b) správního řádu. Nebylo pochyb o tom, že se podatel Podnětu domáhal toho, aby žalovaný nařídil exekuce Příkazu vydáním exekučního příkazu, ale zvolil procesní cestu podnětu k zahájení exekuce z moci úřední, nikoli žádost o nařízení exekuce (viz výše).
36. Ke zbývajícím žalobním argumentacím uvádí soud následující.
37. Z výše uvedeného vyplývá, že skutečnost, zda jsou žalobci oprávněnými z exekučního titulu ve smyslu § 105 odst. 1 písm. b) správního řádu, mívá předmět soudního přezkumu (žalobci argumentovali tím, že se jich výkon Příkazu dotýká, protože jsou uživateli Vodního zdroje a vlastníky Pozemku). Tuto otázku by žalovaný musel posuzovat v řízení o žádosti žalobců o nařízení exekuce Příkazu, avšak takovou žádost žalobci nepodali. Soud v této věci přezkoumával pouze to, zda byl žalovaný v prodlení s vydáním rozhodnutí o žádosti žalobců na nařízení exekuce příkazu podle § 110 písm. b) správního řádu. Irelevantní byla

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

proto i žalobní argumentace, že žalobci svou aktivní legitimaci vůči žalovanému i Krajskému úřadu opakovaně uplatnili. Jinak řečeno, bez ohledu na to, zda jsou žalobci osobou oprávněnou z Příkazu podle § 105 odst. 1 písm. b) správního řádu, by byl žalovaný povinen rozhodnout o žádosti žalobců o nařízení exekuce podle § 110 písm. b) správního řádu, ale pouze tehdy, *pokud by žalobci takovou žádost podali*. K podání takové žádosti však nedošlo.

38. Předmět soudního přezkumu nezahrnoval ani žalobci namítané nesplnění povinností uložených Povinnému v Příkazu. I zde platí, že to, zda je Povinný v prodlení se splněním své vykonatelné povinnosti stanovené mu Příkazem, nebylo pro rozhodnutí soudu právně významné. Soud nepřezkoumával správnost a zákonnost závěrů správních orgánů, nýbrž jen to, zda žalovaný ke dni rozhodnutí soudu je v prodlení s vydáním rozhodnutí o žádosti žalobců o nařízení exekuce Příkazu podle § 110 písm. b) správního řádu. Jelikož žalobci takovou žádost Podnětem ze dne 28. 11. 2022 nepodali, nemohlo být (ne)splnění vykonatelné povinnosti Povinným pro rozhodnutí soudu právně významné. Obiter dictum soud dodává, že ze správního spisu vyplývá, že žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 12. 2023, č. j. MH/12775/2023, v souladu s § 100 správního řádu z moci úřední obnovil vodoprávní řízení, které bylo ukončeno Příkazem, přičemž součástí předloženého správního spisu je i koncept rozhodnutí o zrušení povinnosti Povinného uložené mu Příkazem a přiznání odkladného účinku Příkazu.
39. Žalobní tvrzení týkající se nezákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2022, č. j. MH/10694/2022, o prodloužení lhůty k provedení Příkazu do 15. 7. 2023, podnětů a žádostí žalobců ze dne 15. 9. 2022 a 16. 9. 2022 včetně odpovědí na ně, podnětů žalobců k prošetření možného spáchání přestupku ze strany Povinného, stížností a žádostí žalobců ze dne 27. 6. 2023, 28. 6. 2023 a 4. 9. 2023 včetně odpovědí na ně neměla vztah k předmětu soudního řízení správního. Netýkala se totiž nečinnosti žalovaného spočívající v *nevydání* rozhodnutí v řízení o Podnětu (žádosti žalobců ze dne 28. 11. 2022) ve věci nařízení exekuce Příkazu podle § 110 písm. b) správního řádu, a proto k nim soud nepřihlížel.
40. Správní soudy neprovádí dokazování správním spisem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 ve Sb. NSS), tudíž soud neprováděl dokazování těmi listinami, které účastníci označili za důkazy a byly součástí správního spisu.
41. Žalobci v žalobě k důkazu označili kromě listin obsažených v předloženém správním spisu a k žalobě přiložili: odpověď tajemníka žalovaného ze dne 24. 7. 2023, č. j. MH/10502/2023, na stížnost žalobců na nesprávný úřední postup ze dne 27. 6. 2023 (čl. 9 soudního spisu), podnět žalobců Krajskému úřadu k uplatnění dozoru ze dne 28. 6. 2023 (čl. 13 až 16 soudního spisu), stížnost žalobců Krajskému úřadu proti nevhodnému postupu žalovaného podle § 175 správního řádu ze dne 4. 9. 2023 včetně odpovědi Krajského úřadu ze dne 6. 11. 2023, č. j. PK-KDS/3578/23 (čl. 19 až 21 soudního spisu) a stížnost žalobce b) proti nevhodnému postupu žalovaného podle § 175 správního řádu ze dne 15. 9. 2022 včetně odpovědi tajemníka žalovaného ze dne 11. 11. 2022, sp. zn. MH/12925/2022 (čl. 24, 26 a 27 soudního spisu). Soud těmito listinami neprováděl dokazování, protože se netýkaly skutečností relevantních pro rozhodnutí soudu - zda a jaké stížnosti žalobci podávali, nemohlo mít vliv na posouzení toho, zda žalovaný vede či má vést řízení o Podnětu žalobců ze dne 28. 11. 2022 ve věci nařízení exekuce Příkazu podle § 110 písm. b) správního řádu, v němž by mohl být žalovaný nečinný.
42. Žalovaný soudu mimo správní spis v podání ze dne 9. 1. 2024 k důkazu předložil své rozhodnutí ze dne 8. 1. 2024, č. j. MH/00083/2024, jímž zrušil předmětnou povinnost

uloženou Povinnému v Příkazu a přiznal Příkazu odkladný účinek. Soud toto rozhodnutí pro nadbytečnost neprováděl k důkazu, neboť nemohlo mít vliv na posouzení rozhodné otázky, zda žalobci Podnětem ze dne 28. 11. 2022 požádali žalovaného o nařízení exekuce Příkazu podle § 110 písm. b) správního řádu.

43. Z výše uvedených důvodů shledal soud žaloby žalobců nedůvodnými, a proto je výroky I a II tohoto rozsudku zamítl v souladu s § 81 odst. 3 s. ř. s.

VI.

Náklady řízení

44. O nákladech řízení mezi žalobci na jedné straně a žalovaným na druhé straně rozhodl soud výrokem III rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, proto jim právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by proti žalobcům náleželo procesně úspěšnému žalovanému, kterému však v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS), a žalovaný právo na náhradu nákladů řízení ani neuplatňoval. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.
45. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto výrokem IV tohoto rozsudku podle § 60 odst. 5 s. ř. s., kdy osoba zúčastněná na řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo, protože jí soud neuložil žádnou povinnost a zároveň neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 17. ledna 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu